

UZASADNIENIE

projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie nadania nazwy nowej ulicy na terenie Wrocławia

W związku z realizacją obowiązującej uchwały nr LXI/1566/14 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Kominiarskiej, Jubilerskiej i Sułowskiej oraz Autostradowej Obwodnicy Wrocławia we Wrocławiu oraz otrzymaniem wniosku o ustalenie numeracji porządkowej dla budynków mieszkalnych w trakcie budowy, zachodzi konieczność nadania nazwy nowej ulicy na terenie Wrocławia. Teren pod ulicę został oznaczony w wyżej wymienionym miejscowym planie jako 3KDW/5 (droga wewnętrzna). Działki wydzielone pod drogę znajdują się we własności osoby prawnej. Jest to droga wewnętrzna w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 470). Wypełniając dyspozycję art. 8 ust. 1a ww. ustawy uzyskano zgodę właściciela drogi wewnętrznej na podjęcie przez Radę Miejską Wrocławia uchwały w sprawie nadania nazwy.

Nazwa ulicy – **Zecerska** – została zaproponowana przez Komisję Nazewnictwa Ulic Towarzystwa Miłośników Wrocławia. W sąsiedztwie znajdują się nazwy ulic pochodzące od zawodów, jak Zegarmistrzowska, Geodezyjna, Strażacka, Kominiarska.

Zecer - pracownik zecerni wykonujący skład ręczny lub maszynowy na potrzeby druku typograficznego przed epoką komputerową w poligrafii. Od czasów Jana Gutenberga do końca XIX wieku zecerstwo polegało na układaniu pojedynczych czcionek wraz z innymi elementami graficznymi. Zecer tworzył skład „w ołowiu” (ręcznie – skład zimny lub maszynowo – skład gorący) natomiast metrampaż formował skład w kolumny. Zecerem był także operator odlewarki monotypowej (składający tekst z bieżąco odlewanych pojedynczych czcionek), jak i operator odlewarki linotypowej (tworzący od razu całe wiersze linotypowe tekstu szerokości szpalty). Skład odbywał się na podstawie załączonego materiału z zaadiustowanym wydrukiem lub maszynopisem. Zecer składał z materiału zecerskiego (czcionki i inne elementy) proste formy drukowe, lub przygotowywał elementy tych form (szpalty, tabele, wzory). Podział ten był o tyle istotny, że sam proces ułożenia z fizycznych elementów całego tekstu był na tyle pracochłonny, że odbywał się poza kolumną, bezpośrednio na blacie stołu zecerskiego. Ze składu zecerskiego robiono odbitki kontrolne (szczotki), nanoszono korektę i dopiero jak tekst był gotowy wlamywano go dzieląc (łamiąc) szpaltę lub tabelę na łamy i formując z nich kolumny układając je z resztą justunku oraz z różnego rodzaju elementami stanowiącymi materiał ilustracyjny oraz inne elementy strony (klisze, ornamenty, tytułaturę itp.). Chorobą zawodową zecerów była ołowica, stąd przydziały mleka dla pracowników. Wśród zecerów można było spotkać nierzadko osoby głuchonieme – tacy ludzie potrafili idealnie skupić się nad pracą wymagającą dużej koncentracji. Tekst podczas składania zecer oglądał do góry nogami i w odbiciu lustrzanym. Wprowadzenie fotoskładu a następnie elektronicznego składu i łamania publikacji (skrót z języka angielskiego: DTP) odesłało zecerstwo do lamusa historii.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.